

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Doct. Martini Lvtherii Avgvstiniani Theologi Synceri
Lvcvbrationvm Pars Vna, quas ædidit usq[ue] in annum
præsentem XX. Catalogum earu[m] uersa tibi pagina
indicabit. Alio Tomo, Domino Volente, ...**

Luther, Martin

Basileae, 1520

VD16 L 3411

Beatissimo Patri Leoni X. Pont. Max. F. Martinvs Lvtherivs Avgvstinianvs
Aeternam Salvtem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34878

cantare mecum, quid ad me? ululet, si libet, uel secum. Ipse dominus Iesus seruet te in æternum mi pater suauissime. Vuittenbergæ, die sanctæ Trinitatis. Anno M. D. XVIII.

BEATISSIMO PATRI

LEONI X. PONT. MAX. F. MARTINVS LV-
THERIVS AVGVSTINIANVS AETER-
NAM SALVTEM.

VDITVM AVDIVI de me pessimum; Beatissime Pater, quo intelligo, quosdã amicos fecisse nomen meum grauiissime coram te & tuis foetere: ut qui autoritatẽ & potestatem clauũ & summi Pontificis minuere molitus sim: inde hæreticus, apostata, p̄fidus, & sexcentis nominibus, imo ignominiiis ac cufor. Horrent aures, & stupent oculi. Sed unicũ stat fiducia præsidũ, innocens & qui

Conscientiã bonã & quietã habet Lutherius.

eta conscientia, nec noua audio. Talibus enim insignibus & in nostra regione me ornauerunt homines isti honestissimi, & ueraces, id est, pessime sibi consci: qui sua porteta mihi conantur imponere, & mea ignominia suas ignominias glorificare. Sed rem ipsam beatiss. Pater digneris audire ex me infante & inculto. Cœpit apud nos diebus p̄ximis prædicari Iubileus ille indulgentiarũ Apostolicarũ: profecitq; adeo, ut præcones illius, sub tui nominis terrore, omnia sibi licere putantes, impiissima hæreticaq; palam auerẽt docere, in grauissimum scãdalũ & ludibriũ Ecclesiasticæ potestatis, ac si Decretales de abusiõnibus quæstorũ nihil ad eos pertinerent. Nec contenti, quod liberrimis uerbis hæc sua uenena diffunderẽt: insuper libellos ediderunt, & in uulgũ sparserunt. In quibus, ut taceã infatigabile & inauditã auaritiã, quã singuli pene apices olent crassissime, eadẽ illa impia & hæretica statuerunt: & ita statuerunt, ut Confessores iuramento adigerent, quo hæc ipsa fidelissime instantissimeq; populo inculcarent. Vera dico, nec est quo se abscondant a calore hoc. Extant libelli, nec possunt negare. Agebantur tum illa prospere, & exugebãtur populi fallis spebus: & ut Propheta ait, Carnẽ desuper ossibus eorũ tollebant. Ipsi uero pinguiissime & suauissime interim pascebantur. Vnũ erat, quo scandala sedabant, scilicet terror nominis tui, ignis cõminatio, & hæretici

Infatigabilis auaritiã indulgentiariorũ.

A ij nomi

nominis opprobrium. Hæc enim incredibile est quã propensî sint in-
 tentare: quandoq; etiam si in meris opiniosisq; nugis suis contradicti-
 onem senserint, si tamen hoc est scandala sedare, ac non potius mera ty-
 rannide schismata & seditiones tãdem suscitare. Verum nihilominus
 crebrescebant fabulæ per tabernas de auaritia sacerdotum, detractio-
 nesq; clauium, Summiq; Pontificis, ut testis est uox totius huius ter-
 ræ. Ego sane, ut fateor, pro zelo Christi, sicuti mihi uidebar: aut si ita
 placet, p̄ iuuenili calore urebar: nec tamẽ meũ esse uidebã, in iis quicq;
 statuere, aut facere: p̄ inde monui priuatim aliquot magnates ecclesia-
 rum. Hic ab aliis acceptabar, aliis ridiculũ, aliis aliud uidebar: præua-
 lebat enim nominis tui terror, & censurarũ intentatio. Tandẽ cũ nihil
 possem aliud, uisum est saltem leniuscule illis reluctari, id est, corũ do-
 gmata in dubium & disputationẽ uocare. Itaq; schedulam disputato-
 riam ædidi, inuitans tantũ doctiores, si qui uellent mecũ disceptare, si-
 cut manifestũ esse, etiam aduersariis oportet, ex præfatione eiusdẽ di-
 sceptationis. Ecce, hoc est incendiũ, quo totum mundũ queruntur con-
 flagrare, forte, quod indignantur me unum, autoritate tua apostolica
 magistrum Theologiæ, ius habere in publica schola disputandi pro-
 more omnium uniuersitatũ, & totius ecclesiæ, nõ modo de indulgen-
 tiis, uerum etiã de potestate, remissione, indulgentiis diuinis, incompa-
 rabiliter maioribus rebus. Nec tamen multũ moueor, quod hanc mi-
 hi facultatẽ inuideant, a tuæ B. potestate concessam, qui eis fauere co-
 gor inuitus multo maiora: scilicet, quod Aristotelis somnia in medi-
 as res Theologiæ miscet: atq; de diuina maiestate, meras nugas dispu-
 tant, contra & citra facultatem eis datam. Porro, quod nam fatum ur-
 geat, has solas meas disputatiões præ cæteris, nõ solũ meis, sed omniũ
 magistrorum, ut in omnem terram pene exierint, mihi ipsi miraculũ
 est. Apud nostros, & propter nostros tantum sunt æditæ, & sic æditæ,
 ut mihi incredibile sit, eas ab omnibus intelligi: disputatiões em̄ sunt,
 non doctrinæ, non dogmata, obscurius, pro more, & enigmaticos po-
 sitæ. Alioqui, si præuidere potuissẽ, certe id pro mea parte curassem,
 ut essent intellectu faciliores. Nunc quid faciam? Reuocare nõ possum
 & miram mihi inuidiam ex ea inuulgatione uideo cõfari, inuitus ue-
 nio in publicum, periculosissimumq; ac uarium hominum iudiciũ,
 præsertim ego indoctus, stupidus ingenio, uacuis eruditione, deinde
 nostro florentissimo seculo, quod pro sua in literis, & ingeniis felicita-
 te, etiam Ciceronẽ cogere possit ad angulum, lucis & publici alioqui
 non ignauum sectatorem: Sed cogit necessitas, me anserem strepere in
 ter olores. Itaq; quo & ipsos aduersarios mitigem, & desyderia multo-
 rum expleam, emitto ecce meas nugas, declaratorias mearum disputa-
 tionum,

Monuit pri-
 mates eccle-
 siasticos.

Disputãdi fa-
 cultatem ha-
 bet doctor fa-
 ctiæ theologiæ

Arist. somnia.
 Disputat me-
 ras nugas de
 diuina maie-
 stare.

Nota Marti-
 ni modestiã.

Seculum hoc
 florentissimũ.

Nonum: emitto autē, quo tutior sim, sub tui nominis praesidio, & tuae protectionis umbra, Beatissime pater: in quibus intelligēt omnes, qui uolent, quam pure simpliciterq; ecclesiasticā potestatem & reuerentiam clauium quaesierim & coluerim, simulq; quā inique & false me tot nominibus aduersarii foedauerint. Si enim talis essem, qualem illi me uideri cupiunt, ac nō potius omnia disputandi facultate, recte a me tractata fuissent, non potuisset fieri, ut illustrissimus Princeps Fridericus Saxoniae dux, elector Imperii &c. hanc pestem in sua permitteret uniuersitate: cū sit catholicae & apostolicae ueritatis unus facile amantissimus: nec tolerabilis fuisset uiris nostri studii acerrimis & studiosissimis. Verum, actum ago, quando illi suauissimi homines nō uerentur mecum & principem & uniuersitatem pari ignominia cōficere palam. Quare beatissime pater, prostratum me pedibus tuae B. offero, cū omnibus quae sum & habeo. Viuifica, occide, uoca, reuoca, approba, reprobata, ut placuerit: uocem tuam, uocem Christi in te praesidentis & loquentis agnoscam. Si mortem merui, mori non recusabo: Domini enim est terra & plenitudo eius: qui est benedictus in secula, Amen: qui & te seruet in aeternum, amen. ANNO M. D. XVIII.

Ecclesiasticā dignitatē cōlit pure simpliciterq;.

Fridericus Saxo. dux.

Fridericum principem notare nō sunt ueriti.

PROTESTATIO R. P. MARTINI LUTHER AVGVSTINIANI VVITTENBERGENSIS.

Quia haec est Theologica disputatio, q̄ pacatiorēs faciā animos, nudo disputatiōis textu forte offensos, repetā hic denuo, p̄testationē i scholis fieri solitā.

Primum protestor, me prorsus nihil dicere aut tenere uelle, nisi quod in & ex sacris literis primo, deinde ecclesiasticis patribus, ab ecclesia Rhomana receptis hucusq; seruatis, & ex Canonibus, ac decretalibus pontificijs habetur, & haberi potest. Quod si quid ex ijs probari uel improbari non potest, id gratia disputationis duntaxat, pro iudicio rationis, & experiētia tenebo: semper tamen in ijs saluo iudicio omnium superiorum meorum.

Vnum illud addo, & mihi uendico iure Christianae libertatis, quod opinio nes B. Thomae, Bona, aut aliorum scholasticorum, uel canonistarum, nudas, sine textu & probatione positas, uolo pro meo arbitrio refutare uel acceptare, secundū consiliū Pauli: Omnia probate, quod bonū est tenete. Etsi scio quorundam Thomistarū sententiam, uolentium B. Thomā ab ecclesia approbatū in omnibus. Cōstat satis, quantū B. Thomae ualeat autoritas. Hac mea protestatione credo satis manifestū fieri, quod errare quidē poterō: sed haereticus non ero, quantūlibet fremant & tabescant, ij qui aliter sentiūt uel cupiunt.

Protestatio theologica.

Christiana libertas opinio nes B. Thomae Bonauenturae &c. non uult premi.

A ij Resolu